

AVTALE
MELLOM DEN EUROPEISKE UNION
OG REPUBLIKKEN ISLAND OG KONGERIKET NORGE
OM ANVENDELSEN AV VISSE BESTEMMELSER
I KONVENSJONEN AV 29. MAI 2000
OM GJENSIDIG HJELP I STRAFFESAKER
MELLOM DEN EUROPEISKE UNIONS MEDLEMSSTATER
OG I PROTOKOLL AV 2001 TIL DENNE KONVENSJON

UE/IS/NO/no 1

DEN EUROPEISKE UNION

på den ene hånd, og

REPUBLIKKEN ISLAND

og

KONGERIKET NORGE

på den annen hånd

sammen heretter kalt "avtalepartene",

SOM ØNSKER å bedre det rettslige samarbeidet i straffesaker mellom Den europeiske unions medlemsstater og Island og Norge, uten at reglene om vern av den enkeltes frihet berøres,

SOM TAR I BETRAKTNING at de nåværende forbindelser mellom avtalepartene krever tettere samarbeid i kampen mot kriminalitet,

SOM UNDERSTREKER at det er i avtalepartenes felles interesse å sikre at gjensidig hjelp mellom Den europeiske unions medlemsstater og Island og Norge gis på en rask og effektiv måte som er forenlig med de grunnleggende prinsipper i deres nasjonale rett og i samsvar med den enkeltes rettigheter og prinsippene i den europeiske konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter, undertegnet i Roma 4. november 1950,

SOM UTTRYKKER sin gjensidige tillit til den måten deres rettssystemer er bygd opp på og virker på, og til samtlige avtaleparters evne til å sikre en rettferdig rettergang,

SOM ER FAST BESLUTTET PÅ å supplere den europeiske konvensjon om gjensidig hjelp i straffesaker av 20. april 1959 og andre konvensjoner som gjelder på dette området, med en avtale mellom Den europeiske union og Island og Norge,

SOM ERKJENNER at bestemmelsene i de nevnte konvensjoner fortsatt får anvendelse på alle spørsmål som ikke omfattes av denne avtale,

SOM MINNER OM at denne avtale, herunder avtalens vedlegg I, regulerer gjensidig hjelp i straffesaker på grunnlag av prinsippene i konvensjonen av 20. april 1959,

SOM TAR I BETRAKTNING at bestemmelsene i artikkel 2 nr. 1 i konvensjonen av 29. mai 2000 om gjensidig hjelp i straffesaker mellom Den europeiske unions medlemsstater og i artikkel 15 i protokoll av 16. oktober 2001 til denne konvensjon anses å utgjøre en videreutvikling av Schengen-regelverket, og som derfor er godtatt av Island og Norge i kraft av deres forpliktelser etter avtalen av 18. mai 1999 mellom Rådet for Den europeiske union, Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til anvendelsen, gjennomføringen og videreutviklingen av bestemmelsene i Schengen-regelverket,

SOM TAR I BETRAKTNING at Island og Norge har uttrykt ønske om å inngå en avtale som gjør at de også kan anvende de andre bestemmelsene i konvensjonen om gjensidig hjelp av 2000 og i protokollen av 2001 i sine forbindelser med medlemsstatene i Den europeiske union,

SOM TAR I BETRAKTNING at Den europeiske union også anser det nødvendig å få på plass en slik avtale,

ER BLITT ENIGE OM FØLGENDE:

ARTIKKEL 1

1. Med mindre annet følger av bestemmelsene i denne avtale, skal innholdet i de følgende bestemmelser i konvensjonen av 29. mai 2000, utformet av Rådet for Den europeiske union i samsvar med artikkel 34 i traktaten om Den europeiske union, om gjensidig hjelp i straffesaker mellom Den europeiske unions medlemsstater, heretter kalt "EUs konvensjon om gjensidig hjelp", gjelde i forbindelsene mellom Republikken Island og Kongeriket Norge og i de gjensidige forbindelsene mellom hver av disse statene og Den europeiske unions medlemsstater:

Artikkel 4, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 25 og 26 samt artikkel 1 og 24 i den utstrekning disse artiklene er relevante i forhold til noen av de andre artiklene.

2. Med mindre annet følger av bestemmelsene i denne avtale, skal innholdet i de følgende bestemmelser i protokollen av 16. oktober 2001, utformet av Rådet for Den europeiske union i samsvar med artikkel 34 i traktaten om Den europeiske union, til konvensjonen om gjensidig hjelp i straffesaker mellom Den europeiske unions medlemsstater, heretter kalt "EUs protokoll om gjensidig hjelp", gjelde i forbindelsene mellom Republikken Island og Kongeriket Norge og i de gjensidige forbindelsene mellom hver av disse statene og Den europeiske unions medlemsstater:

Artikkel 1 (nr.1 til 5), 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9,11 og 12.

3. Medlemsstatenes erklæringer i henhold til artikkel 9 nr.6, 10 nr.9, 14 nr.4, 18 nr.7 og 20 nr.7 i EUs konvensjon om gjensidig hjelp og artikkel 9 nr.2 i EUs protokoll om gjensidig hjelp skal også gjelde i forbindelsene med Republikken Island og Kongeriket Norge.

ARTIKKEL 2

1. Avtalepartene skal, for å oppfylle målsetningen om å oppnå en mest mulig ensartet anvendelse og fortolkning av bestemmelsene nevnt i artikkel 1, holde seg løpende orientert om utviklingen av rettspraksis ved De europeiske fellesskaps domstol, samt om utviklingen av rettspraksis ved de kompetente domstoler i Island og Norge som gjelder slike bestemmelser. For dette formål skal det opprettes mekanismer for å sikre jevnlig oversendelse av slik rettspraksis mellom partene.
2. Island og Norge skal ha rett til å avgi innlegg eller skriftlig uttalelse til EF-Domstolen i tilfeller der et spørsmål er blitt henvist til denne domstol av en høyere eller lavere domstol i en medlemsstat for å få en prejudisiell avgjørelse om fortolkningen av en bestemmelse nevnt i artikkel 1.

ARTIKKEL 3

Dersom en anmodning blir avslått, kan Norge eller Island, med henblikk på en mulig praktisk løsning, be den anmodede medlemsstat om å gi melding til Eurojust om problemer i forbindelse med utføringen av anmodningen.

ARTIKKEL 4

Ved tvist mellom enten Island eller Norge og en medlemsstat i Den europeiske union om fortolkningen eller anvendelsen av denne avtale eller av noen av bestemmelsene nevnt i avtalens artikkel 1, kan en part i tvisten henvise tvisten til et møte mellom representanter for regjeringene i Den europeiske unions medlemsstater og i Island og Norge, med sikte på å komme fram til en løsning innen seks måneder.

ARTIKKEL 5

Avtalepartene er enige om å foreta en felles gjennomgang av denne avtale senest 5 år etter avtalens ikrafttredelse. Gjennomgangen skal særlig gjelde den praktiske gjennomføringen, fortolkningen og videreutviklingen av avtalen og kan også omfatte spørsmål som gjelder de konsekvensene en videreutvikling av Den europeiske union får for denne avtales materielle anvendelsesområde.

ARTIKKEL 6

1. Avtalepartene skal underrette hverandre når de har fullført de prosedyrer som kreves for å uttrykke sitt samtykke til å være bundet av denne avtale.
2. Island og Norge kan samtidig som de gir sin underretning som nevnt i nr. 1 eller på ethvert senere tidspunkt, dersom dette er angitt, avgi erklæringer som nevnt i artikkel 9 nr. 6, 10 nr. 9, 14 nr. 4, 18 nr. 7 og 20 nr. 7 i EUs konvensjon om gjensidig hjelp og artikkel 9 nr. 2 i EUs protokoll om gjensidig hjelp.

3. Med hensyn til de relevante bestemmelser i EUs konvensjon om gjensidig hjelp skal denne avtale tre i kraft på den første dag i den tredje måned etter den dag Generalsekretæren i Rådet for Den europeiske union fastslår at alle de formelle krav om samtykke fra eller på vegne av avtalepartene, er oppfylt, eller på den dato EUs konvensjon om gjensidig hjelp trer i kraft i samsvar med konvensjonens artikkel 27 nr. 3, dersom denne dato inntreffer senest. Med hensyn til de relevante bestemmelser i EUs konvensjon om gjensidig hjelp, skaper ikrafttredelsen av denne avtale rettigheter og forpliktelser mellom Island og Norge og mellom Island, Norge og de medlemsstatene i EU som EUs konvensjon om gjensidig hjelp er trådt i kraft for.

4. Med hensyn til de relevante bestemmelser i EUs protokoll om gjensidig hjelp skal denne avtale tre i kraft på den første dag i den tredje måned etter den dag Generalsekretæren i Rådet for Den europeiske union fastslår at alle de formelle krav om samtykke fra eller på vegne av avtalepartene, er oppfylt, eller på den dato EUs protokoll om gjensidig hjelp trer i kraft i samsvar med protokollens artikkel 13 nr. 3, dersom denne dato inntreffer senest. Med hensyn til de relevante bestemmelser i EUs protokoll om gjensidig hjelp, skaper ikrafttredelsen av denne avtale rettigheter og forpliktelser mellom Island og Norge og mellom Island, Norge og de medlemsstatene i EU som EUs protokoll om gjensidig hjelp er trådt i kraft for.

5. Deretter skal rettigheter og forpliktelser etter denne avtale få virkning mellom Norge, Island og andre medlemsstater i EU på den dato EUs konvensjon om gjensidig hjelp og/eller EUs protokoll om gjensidig hjelp trer i kraft for slike andre medlemsstater i EU.

6. Denne avtale skal bare gjelde for prosedyrer om gjensidig hjelp innledet etter den dato avtalen skaper rettigheter og forpliktelser i henhold til nr. 3 og 4.

ARTIKKEL 7

Når nye medlemsstater i Den europeiske union tiltrer EUs konvensjon om gjensidig hjelp og /eller EUs protokoll om gjensidig hjelp skapes det rettigheter og forpliktelser etter denne avtale mellom slike nye medlemsstater og Island og Norge.

ARTIKKEL 8

1. Denne avtale kan sies opp av avtalepartene. Dersom avtalen sies opp enten av Island eller Norge, skal avtalen fortsatt være i kraft mellom Den europeiske union og den stat som avtalen ikke er sagt opp for.

2. Oppsigelse av denne avtale i henhold til nr. 1 får virkning seks måneder etter at underretning om oppsigelse er gitt. Behandlingen av anmodninger om gjensidig rettshjelp som fremdeles pågår på denne dato, skal fullføres i samsvar med bestemmelsene i denne avtale.
3. Denne avtale skal opphøre dersom avtalen av 18. mai 1999 mellom Rådet for Den europeiske union, Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til anvendelsen, gjennomføringen og videreutviklingen av Schengen-regelverket opphører.
4. Opphør av denne avtale i henhold til nr. 3 får virkning for samme part eller parter og på den samme dato som avtalen av 18. mai 1999 nevnt i nr. 3 opphører.

ARTIKKEL 9

1. Generalsekretæren i Rådet for Den europeiske union skal være depositar for denne avtale.

2. Depositaren skal offentliggjøre informasjon om enhver underretning gitt angående denne avtale.

ARTIKKEL 10

Denne avtale skal utferdiges i ett eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, gresk, irsk, islandsk, italiensk, nederlandsk, norsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, med samme gyldighet for hver av tekstene.

Utfærdiget i Brussel den 19. desember 2003.

Gjört í Brussel nítjándi dag desembermánaðar árið tvö þúsund og þrjú.

Hecho en Bruselas, el diecinueve de diciembre del dos mil tres.

Udfærdiget i Bruxelles den nittende december to tusind og tre.

Geschehen zu Brüssel am neunzehnten Dezember zweitausendunddrei.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα εννέα Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες τρία.

Done at Brussels on the nineteenth day of December in the year two thousand and three.

Fait à Bruxelles, le dix-neuf décembre deux mille trois.

Fatto a Bruxelles, addì diciannove dicembre duemilatre.

Gedaan te Brussel, de negentiende december tweeduizenddrie.

Feito em Bruxelas, em dezanove de Dezembro de dois mil e três.

Tehty Brysselissä yhdeksäntenätoista päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattakolme.

Som skedde i Bryssel den nittonde december tjugohundratre.

For Kongeriket Norge

Bjørn T. Guldland

Fyrir hönd Lýðveldisins Íslands

Þorsteinn Þorsteinsson

Por la Unión Europea
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Pour le Royaume de Norvège
Per l'Unione europea
Voor de Europese Unie
Pela União Europeia
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

Umberto Vattani